

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 5 червня 1982 року № 69 (3109) Ціна 2 коп.

**КОМСОМЛЬСЬКИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ
БРАТИ АКТИВНУ УЧАСТЬ У БО-
РОТБІ ЗА ВТІЛЕННЯ В ЖИТТЯ
НАМІЧЕНИХ ПАРТІЄЮ ЗАХОДІВ ПО
ДАЛЬШОМУ ПІДНЕСЕННЮ СІЛЬ-
СЬКОГО ГОСПОДАРСТВА, РЕАЛІЗА-
ЦІЇ ПРОДОВОЛЬЧОЇ ПРОГРАМИ...**

(Із Резолюції XIX з'їзду ВЛКСМ).

У звітній доповіді ЦК ВЛКСМ XIX з'їзду комсомолу підкреслювалась необхідність виявляти постійну турботу про зміцнення первинних комсомольських організацій. Саме в спілчанському осередку формується життєва позиція більшості юнаків і дівчат, їхнє ставлення до праці і громадської роботи, їхнє моральне обличчя. Від того, як первинна

впливає на життя підприємства, колгоспу, будови чи вузу, залежить її авторитет.

«Молодий комунар» відкриває сьогодні нову рубрику — «Авторитет первинної». Наша перша розповідь — про участь комсомольської організації колгоспу імені Щорса Долинського району в реалізації Продовольчої програми.

ПРЕМ'ЄРА РУБРИКИ

ДЛЯ МАЙБУТНІХ НАДОІВ

Районні комсомольські штаби по заготівлі кормів для громадського тваринництва повідомляють:

ГАЙВОРОН. Комсомольська організація дистанції сигналізації і зв'язку невелика але це не перешкоджає їй братися за великі важливі справи. Бо колектив дружний, згуртований, одним з перших завжди відгукується на покликання. Ініціативи районної комсомолії. Недавні збори це ще раз підтвердили. Зв'язівці одностайно вирішили заготовити для громадської худоби десять тонн дикоростучих трав. Кормодобувну бригаду очолив секретар комсомольської організації дистанції Анастасій Пойда. У середньому кожен член колективу береться заготовити по 600—700 кілограмів цінної поживи тваринництву.

Перший трудовий десант показав, що слова зв'язівців не розходяться з ділом. Косили дикоростучі трави хлопці і дівчата в колгоспі імені Чапаєва. Працювали з натхненням. Про це свідчать і результати — восьмеро комсомольців заготовили тонну різнотрав'я.

ОЛЕКСАНДРІВКА. Ударно трудяться на заготівлі кормів молоді механізатори колгоспу «Росія». Нині тут косять трави для приготування сінажу. Особливо високих результатів добивається шодня молодий комуніст Станіслав Ує. Косляк КПСГ-5 щодоби юнак ворує понад 40 гектарів поля, що на 15—20 процентів більше норми.

Високі результати Станіслава закономірні. Четвертий рік працює він у колгоспі, і завжди серед правохланових: чи на сівбі, чи під час жнив, чи як сьогодні, — на заготівлі кормів. Станіслав — групкомсорг тракторної бригади, і про те, щоб бути прикладом у роботі ватажку належить постійно, він не забуває.

Як щира розмова

Гамір наростає. Говорили вже майже всі. — Зрозумійте мене правильно, — секретар парторганізації місцевого колгоспу Д. Д. Гасіца сівів поглядом присутніх — слухають уважно. — Я не переконую вас, що після закінчення школи треба всім залишатися на селі. Але той, хто думає, що в сільському господарстві потрібні лише механізатори і майстри машинного доїння, помиляється. Сучасному селу потрібні інженери, меліоратори, будівельники, працівники культури і побуту...

Для учнів Данилово-Балківської середньої школи розмова про майбутні професії — не новина. Часто у них буває наставник молоді кавалер двох орденів Леніна, лауреат Державної премії УРСР А. М. Пилипенко, механізатор, депутат обласної Ради народних депутатів минулого скликання А. А. Воронівський, передові доярки Т. Т. Півень, Т. Д. Трекаль, вчитель-пенсіонер М. Г. Івашкевич. Розповідають про свій життєвий і професійний досвід, про своїх ровесників — комсомольців 30—40-х років.

Остання розмова про професії відбулася на зустрічі нинішніх восьми-класників Ульянівської № 3, Кам'янобрідської та Смильцівської восьмирічних шкіл, які наступного року навчатимуться в Данилово-Балківській десятирічній. Знайти своє покликання — справа не проста. Про це говорили учасники зустрічі ланкова Т. В. Тітлачук, доярка Р. А. Кравченко, ветеран освітянської справи Л. Ф. Білінська, продавець Г. І. Могиляк, директор сільського Будинку культури Д. Д. Гавенко. Тепло зустріли присутні керівники самодіяльної народної кіностудії «Символ» В. Ф. Кизи-

му. Демонстрували фільми «Первинний учитель», «Відлуння війни». Для кожного, хто вступав, учні виконували пісні, читали вірші.

— Якоюсь на зустрічі членів партбюро з членами комітету профспілки і комітету комсомолу говорили ми про вас, — сказав секретар парторганізації учням, які обступили його. — Добре, що ви навчаєтесь у міжшкільному виробничому комбінаті, а от під час канікул перевіряв свої знання на практиці у нашому колгоспі один Володя Кравченко...

— А це через те, що у нас є практичні заняття, — усміхнено спробував виправдатись хтось із гурту.

До розмови пристали інші, шукали спільної думки.

На це ж колись скаржився мені головний інженер колгоспу С. О. Леєнчук. Раніше, коли технічні предмети вивчали у школі, базою для практики була тракторна бригада колгоспу. Хлопці не тільки мали змогу здобути практичні навички, а й приглядалися до життя колективу. Саме після таких практик залишилися у колгоспі працювати Сергій Воронівський, Михайло та Олександр Савранські, Валерій Катаула (Сергій і Михайло навчалися за рахунок колгоспу у технікумі сільського господарства) Нині хлопці служать у лавах Радянської Армії і хочуть повернутися в колектив, який став для них рідним.

Тепер же такого тісного виробничого контакту між школою і тракторною бригадою нема. Це питання треба вирішувати негайно, бо з часом воно може впрогнати в проблему кадрів у колгоспі.

Л. ДМИТРИШИН,
с. Дачилова Балка,
Ульянівський район.

ТУРБОТА ПРО КОНКРЕТНУ ЛЮДИНУ

«Продовольча програма сьогодні — це і підвищення врожайності, і збільшення виробництва добрив і сільгоспмашин. Це піднесення тваринництва і розвиток промисловості комбикормів, усієї кормової бази... Це і створення необхідних умов для праці і побуту молоді, закріплення її у сільському господарстві.

Ясно, товариші, що перед вами — безмежне поле докладання сил у цій загальнонародній справі! І треба, щоб кожна комсомольська організація, кожен комсомолец села і міста чітко знали своє місце в такій величезній роботі. Треба, щоб вони брали на себе конкретні зобов'язання, звітували про зроблене. Ось тоді це буде по-діловому. Тоді це буде справжня комсомольська ударна робота!»

(З промови товарища Л. І. Брежнєва на XIX з'їзді ВЛКСМ).

На знімку: заступник голови колгоспу імені Щорса Долинського району по роботі з молоддю Людмила Погоральська знайомить працівників птахофабрики з матеріалами травчевого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС.

Фото В. РУДЕНКА.

До гостей тут звикли. Не рідко робочий день голови колгоспу Анатолія Тимофійовича Демчука починається із зустрічі з представниками різних господарств, організацій. Сюди їдуть з усіх кутків республіки — по досвід, по допомогу.

Чогось надзвичайного в цьому немає. Ордена Трудового Червоного Прапора колгосп імені Щорса Долинського району із тих

господарств, у яких є чого почитися. Другий рік він виходить переможцем Всесоюзного соціалістичного змагання, нагороджений перехідним Червоним Прапором ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ЦКРПС і ЦК ВЛКСМ А. Анатолія Тимофійовича удостоєний ордена Жовтневої Революції.

Ці нагороди — результат багаторічного пошуку, численних експериментів,

які міцно увійшли в господарську практику щорсівців. І досвід, що ним так щедро діляться трудівники прославленого господарства, не виріє на голому місці. Він є продовження передового досвіду інших, спроектованого на умови, можливості саме цього колгоспу, збагаченого повсякденною діяльністю землеробів, тваринників.

(Закінчення на 2-й стор.)

УЧНІВСЬКА ВИРОБНИЧА

ЛЬВІВ. Господарям нового польового стану колгоспу імені Леніна Радехівського району стануть хлопчики і дівчатка з учнівської виробничої бригади місцевої середньої школи. Триста майбутніх землеробів, які впродовж цього літа поєднають відпочинок з працею,

розмістяться у стаціонарному таборі «Росинка», спорудженому спеціально для них на кошти господарства.

У розпорядженні школярів — двоповерхові котеджі, ігальня, спортивне містечко, розташовані в новому бору. Колгосп передав їм необхідну техніку, обладдав майстерні. Учні братимуть участь в обробітку посівів просапних культур, заготівлі кормів і на інших польових

роботах. Під час канікул вони ознайомляться з досвідом передовиків сільськогосподарського виробництва, проведуть тематичні вечори, спортивні турніри.

Для учнівських виробничих бригад в області збудовано понад п'ятдесят польових станів, де влітку житимуть і працюватимуть 16 тисяч підлітків. Відкрилось 60 міжколгоспних піонерських таборів.

(РАТАУ).

ТУРБОТА ПРО КОНКРЕТНУ ЛЮДИНУ

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)
**Яка галузь
головна?**

Що ж принесло славу колгоспу імені Щорса? Однозначно відповіді на це запитання, мабуть, не можна. Бо немає тут головних і другорядних галузей, як немає і другорядних турбот.

Люцерна... Без перебільшення, це предмет ссоблизю гордості щорсівців. Не кожне підприємство має стільки зв'язків з науковими установами, скільки їх має це господарство. Допомога вчених, активний пошук місцевих спеціалістів дозволили збільшити врожайність насіння цінної кормової культури порівняно з 1976 роком у чотири (!) рази. Нині колгосп повністю забезпечує насінням люцерни всі господарства району.

А пшениця. Її тут сіють тільки перехресним способом. У десятій п'ятирічці з кожного гектара зібрано в середньому по 45,5 центнера озимих. Результат, яким може похвалитися далеко не кожне господарство.

Не можна не сказати про славу і гордість колгоспу — птахофабрику. Сучасне високо механізоване підприємство ніби магнітом притягує до себе випускників місцевої восьмирічки. Тут вирощують 150 тисяч голів птиці, фабрика виробляє за рік 15,8 мільйона яєць. А головне — працювати на ній приємно, бо створено для цього прекрасні умови. І турбота про людей дає конкретні плоди: колектив зобов'язався на честь 60-річчя утворення СРСР виконати три річних плани за два роки. До заповітного рубежу залишилося не так уже й багато.

Чи взяти комплекс по вирощуванню негелей. Хіба назавжди цю ділянку виробництва другорядною? Щороку колгосп продає державі близько 2000 голів худоби.

Саме на цих «китах» міцно стоїть економіка господарства. Навіть минулого, посушливого року колгосп одержав 1 мільйон 355 тисяч карбованців чистого прибутку. А розраховують в майбутньому щорівні досягти ще вищих показників. Розрахунки ці мають цілком реальну основу. Тут постійно впроваджують у практику якісь новинки. Навесні, наприклад, з допомогою спе-

ціальних вогнететів спалюють поживні рештки люцерни. Таким чином знищуються шкідники, а значить, економляться отрутохімікати. Широко

Демчук. — З перспективою. Адже, не сумніваюся, будемо зростати. Ось так, по-господарському, підходять тут до кожної справи.

сім'я поповнюється випускниками місцевої восьмирічки. (З кожним роком виїзд молоді скорочується, а це ще одне свідчення неспин-

Ударно трудиться пташниця - оператор птахофабрики Лідія Розятіна (фото вгорі); уважно перевіряють техніку механіки Микола Омелянович, Володимир Василіук і Віктор Кажан.

Фото В. РУДЕНКА.

практикують у господарстві консервування зеленої маси. Нині ця робота йде повним ходом.

В колгоспі імені Щорса завжди ждуть чогось нового. Вірніше, назві не ждуть, а активно працюють над тим, аби це нове швидше увійшло в повсякденне життя колгоспників. Скажімо, ще зовсім недавно гостро стояла проблема гража. А сьогодні поряд з першою тракторною бригадою споруджується новий гараж. У господарстві 85 автомашин.

— А будемо на 150 машин, — пояснює А. Т.

Вчора, сьогодні, завтра...

Говорячи про зростання в перспективі, голова колгоспу має на увазі, звичайно, не тільки збільшення парку автомашин. Звернімося до таких цифр. На різних ділянках сільськогосподарського виробництва трудиться 850 чоловік, з них молоді до тридцяти років — 375. Майже половина Хліборобська

ного прогресу господарства). Через деякий час учорашні школярі здобудуть професії — і давай їм трактори, автомобілі, іншу техніку. А хтось виявить бажання вчитися. Нині у вузах і технікумах здобувають спеціальність 25 чоловік, 18 із них — колгоспні стипендіати. Тож і на них розраховують у недалекому майбутньому.

Вчора, сьогодні і завтра... Ці поняття тісно пов'язані в діяльності керівництва колгоспу, партійної організації. І, звичайно ж, комсомольської.

Заступникові голови колгоспу по роботі з молоддю Людмилі Погоральській не доводиться скаржитися на те, що немає з ким працювати.

— 153 комсомольці нині в первинній, — розповідає Люда. — Немає такої ділянки, де б не працювали юнаки і дівчата. Керівники середньої ланки, тваринники, механізатори... Створили у нас загін по боротьбі зі шкідниками, а очолити його доручили Григорію Богдану. В основному там працює молодь. Чудово хлопці справляються з роботою. Птахофабрика — теж, можна сказати, молодіжне підприємство.

На перший погляд, необхідність у профорієнтаційній роботі не така й гостра. Але це тільки на перший погляд. Якщо ж визначити головні напрями діяльності комітету комсомолу, всієї первинної, то один із них — профорієнтація.

— Якось заповнювали школярі анкети. Було в ній і запитання про професії, — пригадує комсомольський ватажок. — Хлопці, як звичайно, назвали спеціальності тракториста, шофера, комбайнера. А ось дівчата... Тільки двоє написали що хочуть бути зоотехніками. Ось тому питання пропаганди професії тваринника не скочить з порядку денного комсомольських зборів. Та й не тільки зборів. Це наша постійна робота.

Не випадково перші комсомольські збори цього року пройшли з порядком денним «Тваринництво — комсомольську турботу». Одноставна думка спілчан була така: починати треба зі школи, причому не тільки з випускного класу. Ніхто не обійтись без допомоги зоотехніків, ветеринарів. Хто ж, як не вони знає всі тонкощі професії, зуміє донести до учнів її необхідність, значення праці тваринника. І такі бесіди проходять.

Незбаром на базі місцевої восьмирічної школи відкривається десятирічка. Така потреба назріла вже давно. Раніше як було? Закінчує дівчина чи хлопець вісім класів і їде в Долинську, скажімо, здобувати середню освіту. А там гадай — повернеться чи ні. Тепер вже всі будуть на місці, «профорієнтаційний період» продовжитиметься ще на два роки. Тут і розмова серйозна, і рішення більш тверді.

— А не виникне при цьому інша проблема —

з підсобними робітниками? — запитує Людмила Погоральську. Питання поставлено не випадково. В колгоспі є такі ділянки, де потрібні різноробочі. Наприклад, на птахофабриці. Випускник восьмирічки деякий час працює різноробочим, а потім їде вчитися на курси шоферів чи механізаторів. Йому на зміну приходять інші. А ось із десятикласниками, мабуть, складніше буде.

— Не думаю. Різноробочий — це на короткий час. А потім колгосп надає на навчання. Звичайно, якісь ускладнення будуть, але ми працюємо і над цим. Нам потрібно довести престижність праці взагалі, почесність кожної професії.

Досвід цієї роботи вже є. Віктор Жемолінський працює різноробочим на птахофабриці. І вже сьогодні придивляється до слюсарів. Ще зовсім недавно Микола Курганов не знав куди себе подіти, а бригадир тракторної бригади Іван Дмитрович Пасічний побачив у хлопцеві майбутнього шофера. І Микола нині вчиться на курсах. Різноробоча птахофабрика Ніна Брижатеко навчається в Олександрійському радгосп-техникумі. Разом із досвідченими наставниками допомагають юній зміні вивести свій шлях у житті і молоді — Олександр Лиханов, Микола Омелянович, Володимир Василіук... Тому-то й має під собою ґрунт спокійна впевненість керівників господарства, комуністів у тому, що завтра в ряди колгоспників стануть ті, хто сьогодні сидить за партами. Комсомольська організація чітко визначила своє місце у роботі по реалізації Продовольчої програми. Якщо коротко, то тут виділяються два основні напрями: соціалістичне змагання молоді за виконання планів п'ятирічки і підготовка юної зміни до участі в сільськогосподарському виробництві.

Основні напрями... Можливо, сказано не зовсім правильно. Все в цій роботі має бути основним, головним. В усякому разі щорівні в ній, як і в економіці, не поділяють такі речі на категорії важливості. Якщо в колгосп артисти (навіть з інших областей) приїждять частіше, ніж до деяких районних центрів, значить, так потрібно людям для їхнього культурного розвитку. А значить, і господарству, державі. Якщо в ідеально завезли нові меблі, значить, це необхідно для того, щоб люди могли пообідати в хороших умовах, краще відпочити. І якщо без голови колгоспу чи секретаря парторганізації не обходиться жодний комсомольський захід, значить, це необхідно для людей — майбутньої слави колгоспу. Для людей, до яких колись їздитимуть вчитися.

А. РОМАНЮК.

3 ОСОБЛИВИМ ІНТЕРЕСОМ

7—8 червня у системі комсомольського політнавчання і економічної освіти відбудуться додаткові заняття, на яких слухачі вивчатимуть матеріали травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, обговорюватимуть основні положення Продовольчої програми СРСР на період до 1990 року і заходи по її реалізації.

Вивчаючи курс «Основи комуністичної моралі», я зати з виробничими питаннями. «Праця — категорія

моралі» — таким змістом наповнювалися бесіди, лекції, практичні завдання.

Особливий інтерес проявляють слухачі до вивчення матеріалів травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС. Ми провели додаткове заняття, на якому обговорили доповідь на Пленумі Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва, ознайомилися з

Продовольчою програмою СРСР. Багато думок і пропозицій виникло на тому занятті у слухачів. Адже вони безпосередньо виробляють продукти харчування і сповнені бажання зробити вагомим свій внесок у виконання Продовольчої програми. Ось про це і поведемо ми мову на другому додатковому занятті.

Готуючись до цього, я

разом з слухачами зробила аналіз виробництва молочно-короварської продукції нашим заводом. І ось що виявилось: у дев'яти п'ятиріччя населенню реалізовано продукції на 46,5 тисячі карбованців, а в десятій — уже на 52,3 тисячі карбованців. За цей період на 500 тонн зросло виробництво масла, майже в п'ять разів — сиру. І це — без збільшення виробничих

площ, без додаткового обладнання — лише за рахунок виявлених ресурсів. А їх у нас ще залишається чимало. І кожен слухач приїде на заняття з конкретною пропозицією про те, як можна добитися ще більшого зростання виробництва молочно-короварської продукції.

В. КОНДРАТЕНКО,
пропагандист Знамя
м. Знамянка.

Батьківщини величезне серце

ДОБРІ КНИГИ — як добрі люди. Прагнеш зустріти з ними, радієш випадку, що звів тебе з цими книгами, знову шукаєш нагоди поспілкуватися. Особливо ж із найближчими, дорогими для тебе...

Дві книги з автографами. На першій [це книга В. Базилевського «Делегат конгресу»] — автограф автора і його героя Ф. Д. Гетьманця, сільського лікаря, відомого борця за мир. На іншій поетичній збірці — «Пам'ять», подарованій нашій бібліотеці, — ім'я комі поета Серафима Попова, з іменем якого я зперше зустрілася в книзі В. Базилевського. Роки видання книг — 1975, 1978, а рік автографів — 1979 — спільний. За цими автографами дружба — цікаві, споріднені людські долі.

У ВІСІМНАДЦЯТОМУ розділі, що й дав назву книзі, — «Делегат конгресу», є такий епізод. ...У жовтні 1973 року в Москві в останній день роботи Всесвітнього конгресу миру зустрілося двоє людей. Один — Феодосій Демидович Гетьманець із села Добрянки на Кіровоградщині, другий — Серафим Олександрович Попов із селища Комі АРСР — Снігизькара. І, мов паролі дружби, прозвучали тоді прощальні слова Гетьманцем вірши Попова рідною для обох російською мовою:

превращались в волость, в них, быть может, утонули б войны. Це була строфа з книги С. Попова «Після дощу». Її за три роки до цієї випадкової (а втім, може, й закономірної) зустрічі в столиці заслужений діяч літератури і мистецтва Комі АРСР надіслав Гетьманцю, заслуженому лікареві УРСР з автографом: «Справжньому радянському патріоту». Невдовзі в листі до Гетьманця С. Попов писав, що він захоплений його громадянським подвигом, повідомляв і про те, що сам воював на Україні, головним чином під Харковом і Кіровоградом. «Я багатьох багатьох своїх друзів поховав на українській землі, і ця земля давно стала ме-

ні рідною». (Пізніше в передмові до його нової книги я прочитаю, що й сам поет був поранений у тяжких боях за Україну).

1979 року, готуючись до відзначення 35-річчя Великої Перемоги, ми, бібліотекарі, вивчали і пробагували юним читачам книги, що відображали події Великої Вітчизняної на Кіровоградщині, розповідали про учасників визволення, в тому числі й письменників-воїнів.

До знайомих імен В. Козаченка, Є. Долмана, Є. Долматовського, М. Луконіна, В. Бикоза та інших приєдналося й незвідане ім'я комі поета Серафима Попова. Але в бібліотеці не виявилось жодної його книги. Написала в Сиктивкар листа, повідомивши про епізод з книги, який заочно нас познайомило, і невдовзі одержала теплу відповідь і подарунок — поетичну збірку «Пам'ять» у російському перекладі з комі Ігоря Михайловича. З нею перш за все ознайомили дітей міста на годині поезії в на-

шій бібліотеці. Юних друзів поезії особливо захопила поема «Крилаті хлопці», «Балада про п'ять кустів хліба». Творчість поета далекого пізнішого народу стала відомою й близькою юним читачам нашої бібліотеки.

НА ПРОХАННЯ С. Попова я надіслала йому книгу «Делегат конгресу». Це було навесні. А влітку в Добрянці, під час обласного семінару сільських бібліотекарів, зустрілася з Ф. Д. Гетьманцем. Він запросив до себе в гості. Тут я й розповіла лікареві про листи його побратима в боротьбі за мир і... сусіда по книзі. У подаровану книгу з його автографом покляла на згадку про теплу зустріч у Добрянці гілочку пізнього жасмину, зірвану там, біля ганку.

Згодом із Комі АРСР прийшли нові листи, газети й журнали російською і комі мовами з віршами С. Попова. Тоді я одному з листів С. Попова повідомляла, що в Одесі готується до друку його перша книга українською мовою «Ранок над Ежвою» (Одеса, «Маяк», 1931), і ось вона — серед новинки, одержаних бібліотекою.

Маленька книжка, на обкладинці якої — діачина з зламом під пізнім сьнявом. У листі позначено: «Прагну жити в ногу з часом. Іде 60 років тому народ, як і багато ін-

ших народів царської Росії, не мав набити своєї писемності. І ось за короткий у масштабах історії період він добився незбувалих успіхів у культурному розвитку, наздогнавши передові нації».

Тема дружби і єдності народів стала провідною в новій книзі поета: «Живемо з Росією в братерстві — ворог жоден не подумає нас. Батьківщини величезне серце

Від свого доромліє в сотні раз. **НЕ ВИПАДКОВО** цикл «Радість єднання» займає третину збірки. У віршах — щира любов до російського слова, що єднає представників різних народів і в хаті українській, і в помешканні жителя Півночі. Тут — світла пам'ять про синіх багатьох народів, що полягли на полях війни за Вітчизну. Особливо прониклива «Сталінградська балада». Серед шістнадцяти героїв твору — представники різних національностей...

Справжньою братерською любов'ю дихають вірші про історію і культуру України, про її воїнів і трударів, про чудову природу нашого краю.

Читаю — і вірю кожному слову. Мимоволі зіставляючи передмову до збірки «Ранок над Ежвою» і сторінки книги «Делегат конгресу», бачу, що долі представників Комі і України схожі, як і долі побратимів Ф. Гетьманця та

С. Попова. Обидва народилися до революції. Обидва — сини селян-бідняків, змалку зазнали голоду, злиднів, суворой праці. Для обох святом дитинства стали школа, знання. Вже воєнні дороги ніби вели їх назустріч: фронтовика Попова — на захід, на Україну, а лікаря Гетьманця — на схід, у Росію,

де він самовіддано працював, де збирав власні й колективні кошти на ясла для дітей фронтовиків, на бронетанкову механізовану колону і на літак... Кожен віддавав усе для фронту, для перемоги. І, певно, також для тієї радісної зустрічі в столиці, на Всесвітньому конгресі миру, — через багато років трудового, сповненого високого громадянського змісту життя... Кожен із них присвятив його людям, боротьбі за їхнє фізичне й духовне здоров'я, зміцнення дружби між народами. І, безперечно, їхня особиста дружба стала ще однією ниточкою тих незрозумітих зв'язків, що об'єднали різні нації і народності нашої країни в нову історичну спільність людей — радянський народ.

А. КОРИНЬ, заступник директора обласної бібліотеки для дітей імені А. П. Гайдара.

ОБРАНЦІ НАРОДУ

ПО ПРАЦІ І ЧЕСТЬ

Повертаючись після служби з армії в рідне Підвисоке, Дмитро поспішає не до хати, не в клуб. Найперше захотілося йому прийти в поле. Звідти ще в солдатській формі завітав у правління колгоспу «Дружба».

— Чекає твій МТЗ-50, чекає. Приступай до роботи хоч зараз, — усміхнувся до хлопця голова празління М. С. Семенченко.

Два роки минуло відтоді Дмитро Хашцевацький став за цей час одним із кращих механізаторів колгоспу. У всьому Новоархангельському районі знають: де пройшов його трактор, там немає огривів, там добре розпушена рілля, дбайливо оброблені сходи, гарантовані високі врожаї.

Нинішньої весни комсомолець очолив у другій тракторній бригаді механізовану ланку по вирощу-

ванню кукурудзи за індустріальною технологією. Члени ланки зобов'язалися без затрат ручної праці виростити качанисти на площі 210 гектарів і з кожного зібрати не менше 45 центнерів сухого зерна.

А ще знають хлопця в селі як активного члена штабу «Комсомольського прожектора», безкомпромісного і принципового, разом з тим товариського і щирого.

На передвиборних зборах колгоспників один із зборців сказав:

— Вважаю найдостойнішим кандидатом у депутати нашого Митю... Пробачте, Дмитра Олександровича Хашцевацького.

Дружними оплесками відгукнулися збори на таку пропозицію.

Окружна виборча комісія зареєструвала Д. О. ХАШЦЕВАЦЬКОГО кандидатом у депутати до обласної Ради народних депутатів.

В. РУДЕНКО.
Фото автора.

Новоархангельський район.

Вперед, юнармійці!

Вчора почався обласний фінал комсомольської військово-спортивної гри «Орлятка».

Всім команд, котрі перемогли в районних і зональних змаганнях, мріються силою, спритністю, кмітливостю, складають іспит на мужність, витримку, спортивне загартовування. 96 учасників — представників Солгугівської СШ Гайворонського району, Долинської десятирічки № 1, Знаменської СШ № 1, Помічанської середньої школи № 1 Добровеличківського району, СШ № 17 м. Олександрії і Світловодської десятирічки № 2. Крім школярів у фіналі «Орлятка» беруть участь юнармійці Кіровоградського МПТУ № 4 та Олександрійського МПТУ № 7.

У перший день гри після урочистого відкриття відбулася естафета за програмою цивільної оборони та медично-санітарної підготовки.

Сьогодні і завтра — найвідповідальніші дні гри. Визначаться переможці у конкурсі строю і пісні, змаганнях з нульової стрільби, ГТО. У неділю, 6 червня, юнармійці візьмуть участь у військово-спортивній естафеті.

Т. СУРОЖУК.

НАШІ ГОСТІ

артисти Орловського драматичного театру імені І. Тургенєва.

І червня у приміщенні обласного музично-драматичного театру імені М. Кропивницького почалися гастролі Орловського драматичного театру імені І. Тургенєва. Свій 167 театральний сезон орловці відкрили в Кіровограді виставою за твором М. Лескова «Гробиж».

Не вперше гастролі цей колектив у нашому місті, і завжди його вистави користуються популярністю у прихильників сценічного мистецтва.

Про те, чим порадує глядачів російські актори, розповідає помічник головного режисера театру з літературної частини **Л. ФРОЛОВА**.

Наш театр — один з найстаріших у Росії — він заснований 1815 року. Отже, традиції колективу має багаті. Ми свято бережемо і примножуємо їх. У всі часи наш театр відгукувався на визначні події, прагнув яскраво й правдиво відтворити на сцені життя робітників і селян, прославити бойові і ратні подвиги.

М. Алексєєва, «Аморальна історія» Е. Брагінського і Е. Рязанова, «Святий і грішний» М. Варфоломєєва, «Принцеса Турандот» К. Гоцці, «Школа лихослів'я» Р. Шерідана.

Ми гордимось, що на сцені нашого театру виступали такі корифеї російського театру, як М. Щепкін, П. Мочалов, В. Живоїні, М. Савіна, В. Давидов, П. Стрелетова, М. Ермєлова. Їхні заповіді є тим найвищим і найсвятішим, чим живемо на сцені.

Високо несе честь радянського мистецтва нове покоління акторів. Справжніми майстрами сцени стали заслужені артисти РРФСР М. Колєєва, П. Воробйов, В. Калюжний, С. Козлов; популярністю у глядачів користуються артисти В. Коваленко, А. Мойсєєва, С. Савєнкова, Л. Махорова, В. Фролов. Кіровоградці зможуть оцінити їх майстерність і талант.

...І грамати́ка теж

Як і завжди, до нашої студії надійшли твори початкуючих поетів. Написали нам кіровоградці В. Авраменко, Я. Михальчі, С. Порало, а також В. Головацький, М. Просяник із Долинського, А. Пташник з Новоархангельського, В. Хміль з Добровеличків і всієї області, В. Жущман з Гайворонського, Н. Манькова з Олександрійського, Ю. Цюпка з Кіровоградського, О. Фіалко з Маловісківського, В. Плохий, М. Мисак і Л. Яцун зі Знаменського районів. Поезії їхні дещо різняться тематикою і часом написання.

Майже всі згадані автори досить туманно уявляють, що таке техніки віршування, що входить до арсеналу художніх засобів

поетики. Більше того, окремим початківці не владні із грамати́кою.

Один із авторів вирішив надіслати свій вірш до газети, щоб порадитися. І правильно зробив. Але процитуємо кілька рядків з вірша:

У тебе синіє глаза
У тебе ирасивая походка
Есть в тебе родимый брат и родная тетна.

Подібних прикладів можна навести чимало. І всі вони свідчать про одне: наші автори ще мало працюють над власними творами, не вдосконалюють свою майстерність, а, отже, і не намагаються віднайти цікавий образ своєї порівняння, епітети тощо. І як приємно, коли між безпомічними й шаблонними строфами зблисне неповторними гранями справж-

ня поезія. Ось чому тут хочеться повністю позбутися мініатюру олександрійця Володимира Дерусова «Весна».

Мы снова убагаем от зимы,
Ручьи таранят ледяную крышу.

И солнца луч из облачной тюрьмы,
Как узник нераснавшийся, вышел.

Легко дышать...
И жмется обволенья,
Разбухшая ветрами земля.

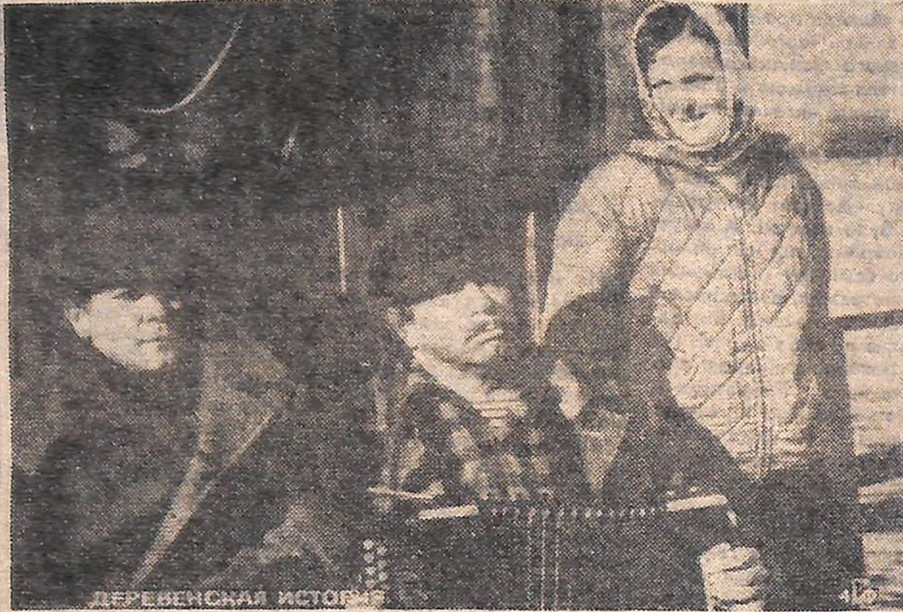
А вдоль проселков, пренлоня колени,
Бережам что-то шепчуг тополя.

Шановні колеги, думаймо над кожним рядком. І не забуваймо про техніку віршування...

В. ГОНЧАРЕНКО, член обласного піт-об'єднання.

ЗАОЧНА СТУДІЯ «СІВАЧА»

КІНОЕКРАН ЧЕРВНЯ

Цього року літній сезон у кінотеатрах області відкривається фільмом «Рік дракона», поставленим на кіностудії «Казакфільм».

...Обширні землі Центральної Азії заселені уйгурами. В инішньому Китаї це пригноблена національна меншість. Уйгурів асимілюють, знищують їхні національні традиції, культуру, мову. Так було й двісті років тому. Уйгури боролися за свою незалежність. В XIX столітті було вісім повстань, в и-

нішньому — десять. У фільмі розповідається про трагічну поразку уйгурського народу в боротьбі проти пригноблювачів, яку очолила дівчина Маїмхан.

Сценарій фільму написав Юрій Візбор. Основою послужив роман Зія Самаді «Маїмхан». Режисер-постановник Асаналі Ашимов і Цой Гук Ін.

З популярними акторами — Тетяною Дороніною, Олександром Аржиповським, Леонідом Янозським, Миколою Гриньком, Миколою Пастуховим

зустрінуться у фільмі «Каліж». Це житейська історія про щирість людських стосунків, про кохання і взаєморозуміння. Картину поставив режисер А. Бенкешдорф за сценарієм Г. Шевченка на кіностудії імені О. П. Довженка.

Тему життя трудянок села розкривають драматург В. Потейкін і режисер В. Каневський у кіноповісті «Сільська історія». Її герої — молодий, закоханий у свою професію механізатор Григорій Горелов. У нього багато труд-

нощів у житті, але він не втікає від них. Автори і герої цієї стрічки ведуть цікаву розмову про будні і гурботи землеробів. У ролях: Сергій Проханов, Олена Соловей, Віктор Павлов. Виробництво кіностудії «Ленфільм».

Глядачі музичного фільму «Ось така музика» (сценарій Б. Шустрова, режисер О. Воронцов) разом з його героїнею — випускницею музичного училища Люсею Белявою перенесуться в один з радгоспів Нечорнозем'я, стануть свідками того, як дівчина починає свою трудову діяльність. Картина створена на Свердловській кіностудії за участю акторів Ірени Кокрятської, Бориса Незорова, Віри Титової, Євгена Шутова.

В основі сюжету картини ризьких кінематографістів «Слідством установлено» (сценарій Л. Медведовського і К. Ратопорта, режисер Ада Неретніце) — розслідування крадіжки величезної суми грошей і вбивства. Слідство веде висококваліфікований слідчий прокуратури Рута Граудіня. В цій ролі глядачі побачать народну артистку СРСР Вію Артмане. Її партнери по фільму — Леонід Кулагін, Гунар Цилінський, Валентина Тализіна.

С. ІЛЛЯШЕНКО,
редактор обласного управління кінофікації.

Кіровоградське технічне училище № 4 оголошує набір учнів

НА 1982—1983 НАВЧАЛЬНИЙ РІК по спеціальностях:

- швачка-мотористка — строк навчання 1 рік;
- кравець чоловічого, жіночого і дитячого верхнього одягу — строк навчання 2 роки;
- кравець верхнього одягу з умінням роботи розкрій — строк навчання 2,5 року;
- пошивник взуття — строк навчання 1 рік;
- кравець легкого плаття — строк навчання 1,5 року;
- в'язальниця панчішно-шкарпетного виробництва — строк навчання 1—2 роки;
- перукар ширського профілю — строк навчання 1,5 року.

До училища приймають юнаків та дівчат віком від 16,5 до 20 років з освітою за 10 класів. Учнім виплачується стипендія 30 крб., відмінникам — підвищена на 25 процентів.

Учням, які навчаються за спеціальностями: швачка-мотористка, пошивник взуття, в'язальниця панчішно-шкарпеткового виробництва, доплачують до стипендії стільки, щоб загальна сума, яку одержує учень (стипендія, доплати за різні тарифні ставки (мінімальна) робітника першого розряду. Під час виробничої практики учням цих спеціальностей виплачується 50 процентів від заробленої суми. По закінченні навчання їх забезпечують роботою в Дніпропетровському або Кіровоградському виробничих швейних об'єднаннях, на кіровоградському взуттєвій або панчішно-шкарпетковій фабриках.

Учні, які навчаються по спеціальностях: кравець верхнього одягу, кравець легкого плаття, кравець верхнього одягу (з умінням роботи розкрій), перукар, під час виробничої практики одержують третину від заробленої суми. По закінченні навчання їх забезпечують роботою в райміськпобуткомбінатах і на фабриках індустрії Кіровоградської області.

Для навчання по спеціальностях: кравець (з умінням роботи розкрій) та перукар приймають лише осіб, які мають направлення побуткомбінатів, фабрик індустрії, комбінату «Промінь».

Училище має необхідну навчально-матеріальну базу, воно оснащене сучасним устаткуванням.

Початок занять — 1 вересня.

Гуртожитком училище забезпечує.

Для вступу необхідно подати такі документи: заяву на ім'я директора, документ про освіту, довідку з місця проживання, характеристику, шість фотокартки 3x4 см. Особисто подаються паспорт або свідоцтво про народження.

Документи приймають по 30 серпня.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Гоголя, 79. Зам. 56. Примальна комісія.

З випуску «Ягрянь» Біла акація

Наше місто наповнене медовим ароматом білої акації. У Новоукраїні і селах Кіровоградського району її квіти мають неповторний бузковий відтінок, що надає красуні особливий прикрасності. До восьми кілограмів цілющого меду дає в середньому дерево білої акації.

Невблагливі, непогано озброєні колючками гостя з Північної Америки добре прижилася на Україні, Кубані, в Молдавії. У Європу привіз її в 1635 році садівник Веспасіан Робін. На його честь Карл Лінней, систематизуючи рослини, назвав рід, до якого входить акація, робінією. До нашої країни дерево потрапило на початку минулого століття. З-під Одеси почався її похід по півдню країни.

У перші повоєнні роки на вулицях Кіровограда акації було набагато більше, ніж тепер. Але й зараз, коли створено ансамблі лип на вулицях Леніна та Карла Маркса, капітанів по вулиці Шевченка, кленів по вулиці Медведєва, біла акація посідає в озелененні міста далеко не останнє місце.

За сприятливих умов дерево досягає 35-метрової висоти і метрової товщини, відрізняючись красивим візерунком кори.

Квіти і кора акації широко застосовуються в медицині.

Вона успішно несе вахту в пожежних лісоохоронних заповідниках, укріплює ґрунт ярів.

Цвітіння білої акації знаменує прихід літа.

На фото: квіти білої акації.

Текст і фото М. КОЖНОВА.

«Зірка» — «Спартак» — 0:1

Можна й не бути на стадіоні, а тільки з вулиці слухати, як уболівальники реагують на події, що відбуваються там, і одразу збагнути, в якому цілющі проходить матч.

Цього разу більшу частину першого тайму на стадіоні спортклубу «Зірка» панувала відносна тиша. Уболівальники чекали. Чекали і дивувалися: що сталося з кіровоградськими футболістами? Житомирські спартаківці, котрі одразу захопили ініціативу, відзначилися знахідними діями у всіх ланках. Були ігрові моменти, коли вони без особливих перешкод проходили до воріт Валерія Музичука. Зін справді був на своєму місці. Тричі замирили трибуни стадіону — гол не минувий. Та голкіпер «Зірки» виручав свою команду.

Глядачі індивідуальних ланок спробували провести Ярослав Бобилія, котрий на великих швидкостях, виртуозно обводив житомирських захисників і посилає м'яч до їхніх воріт.

Але гості одразу помітили цього завзятого нападаючого і всюди «стергли» його. Спробував зійти з поля від опики спартаківців Сергій Ралученко. Не зміг.

А хто ще з гравців «Зірки» хоч би на ніяку хвилину був у ролі лідера? Може, капітан команди Юрій Касьянчик чи комсорг «Зірки» Ігор Черненко? Перший з них, здавалось, зовсім забув про свої обов'язки — був млявим, ніяк не міг зібратися, раз по раз метушився. В першому таймі він так і не зробив жодного красивого удару по м'ячу. В другому... його замінили.

А гості йшли в атаку. І коли на 64-й хвилині травмований Сергій Ралученко чекнув неподалік воріт гостей свого лінаря, вони без особливих перешкод прийшли до воротарського майданчика Валерія Музичука. Мініатюрна комбінація, такий собі незavidний удар житомирця на В. Шишкова, і м'яч в сітці воріт.

М. КРОКУН.

МІСЯЦЬ СПОРТИВНИЙ

4—5 червня — III обласні спортивні ігри молоді — гімнастика спортивна (Кіровоград);

5 — фінал кубка області з футболу (Кіровоград);

5—13 — чемпіонат області з російських шашок — чоловіки (Кіровоград);

11—13 — чемпіонат області зі спортивного орієнтування (Світловодськ);

11—13 — першість області з городків (Гайворон);

19—20 — чемпіонат Кіровограда з велоспорту (Кіровоград);

19—20 — чемпіонат області зі стендової стрільби (Кіровоград);

20—27 — республіканський відбірковий турнір з баскетболу (Житомир, Луцьк, Горлівка);

22—26 — III республіканські спортивні ігри — легка атлетика (Київ);

22—26 — першість УРСР з плавання (Дніпропетровськ);

24—27 — III республіканські спортивні ігри — велоспорт (Новомосковськ);

24—30 — першість УРСР серед юнаків з городків (Львів);

Наступний номер «Молодого комунара» вийде в четвер, 10 червня.

В. о. редактора А. РОМАНЮК.

Кіровоградський машинобудівний технікум оголошує набір учнів

на 1982—1983 навчальний рік на денне та вечірнє навчання з 1 по 21 серпня — на базі середньої школи.

Технікум готує на базі восьмирічної і середньої школи:

- техніків-технологів по ковальсько-штампувальному виробництву, по обробці металів різанням, по інструментальному виробництву,
- техніків-механіків по металообробних верстатах і автоматичних лініях.

Вечірнє навчання тільки на базі середньої школи. Без вступних екзаменів на основі конкурсу документів про освіту приймають осіб, що закінчили восьмирічну і середню школу, середнє профтехучилище з оцінками «4» і «5» на всі спеціальності денного й вечірнього навчання.

Всі інші вступники складають усний екзамен з математики, крім того, особи з восьмирічною освітою пишуть диктант, а особи із середньою — твір.

Вступні екзамени за бажанням вступника можна скласти російською або українською мовами.

Екзамени на денне навчання — з 1 по 20 серпня на базі восьмирічної шко-

ли, з 1 по 21 серпня — на базі середньої школи.

На вечірнє навчання з 1 липня по 20 листопада, потім змінюються.

Початок занять на денному відділенні — 1 вересня, на вечірньому — 1 грудня.

Стипендія — 30 крб. на місяць, інгороднік забезпечують гуртожитком.

Вступники подають заяву на ім'я директора технікуму.

До заяви необхідно додати:

- документ про освіту (оригінал) медичну довідку (форма № 286), чотири фотокартки 3x4 см, витяг з трудової книжки для тих, хто має стаж практичної роботи, а також вступником на вечірнє відділення. Паспорт, військовий квиток, приписне свідоцтво подаються особисто.

Прийом документів з 1 червня.

Примальна комісія працює щодня крім неділі, з 10 до 18 години.

Адреса технікуму: м. Кіровоград, вул. Фрунзе, 6. Тел. 7-04-61. 7-26-11, 7-03-81.

ДИРЕКЦІЯ. Зам. 55.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України

НАША АДРЕСА:
316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолабораторії — 2-45-35; ноненсорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить в вівторок четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.